

Det er utvivlsomt — og ogsaa derom kunne Rægsfolk have en Mening — at det maa vække stor Opmærksomhed, umiddelbart efter en kostbar Krig, som vi have ført med stor Anstren- gelse og med beredvillig Opoffrelse af Alt, hvad man blot forlangte af os, at høre, at der skal være en saa overveien- de Trang til Materiale i et saa stort Omfang som det her antydede; det maa sikkert forekomme noget forunderligt. Jeg skal ikke gaae ind paa de Exempler, som ere anførte om Befæstningen, navnlig ikke Exemplet fra Frederiksstad. Jeg troer, at den høitagtede Indenrigsminister kunde i den Retning fortælle Udskilligt, som kunde have Bærdi i dette Øieblik; men jeg maa tilstaae, at ligesom jeg finder det mindre rigtigt paa dette Sted at udtrykke sig saaledes, som om der var Nogen, der overhovedet kunde ønske at ville undlade Noget af, hvad der for- nuftigviis kan gøres, for at fiktie Landets Forsvar og for at spare det Blod, som den høitærede Indenrigsminister omtalte, saaledes skal man paa det Trin, Sagen nu staaer, vogte sig for at indlade sig for dybt herpaa, især da vi høre, at det Budget, hvorom vi her tale, egentlig er et dødsfødt.

Formanden: Uagtet adskillige Spørgs- maal ere komne ind i Discussionen, hvilke jeg ikke anerkjender som hørende til Fi- nantslovens 1ste Behandling, har jeg dog ikke hidtil fundet nogen passende Anledning til at affære de Uttringer og Modyttringer, som i saa Henseende ere fremførte fra forskjellige Sider. Der er imidlertid eet Spørgsmaal, som jeg nu troer er modent til at udgaae af Forhandlingerne, nemlig Spørgsmaalet om Befæstningsvæsenet. Jeg skal derfor erklære, at der herom ikke længere kan tales paa nær- værende Stadium af Finantslovens Behand- ling.

Indenrigsministeren: Jeg skal vist- nok holde mig den ærede Formands Bemærk-

ning efterrettelig, og vil derfor blot udtale, at jeg ved det, jeg har fremsat, kun vilde gjøre opmærksom paa, at det Ord „Besparselse“ er noget farligt; det har allerede i og for sig en Tryllekraft, der bliver endnu farligere, naar det understøttes af et talentfuldt Foredrag, selv om dette Foredrag er noget eensidigt.

J. A. Hansen: Jeg maa dog erklære, at jeg anseer det for endnu mere farligt, naar der ikke bliver talt om Besparelser. (Hør!)

Da ingen Flere begjærede Ordet, fattedes det under Afstemning, om Finantslovsforslaget skulde gaae over til 2den Behandling, hvilket ee- stemmig vedtoges med 81 Stemmer.

Formanden: Forsaavidt Nogen maatte ville fremkomme med Forslag om Nedsættelsen af et Udvalg, turde jeg opfordre til nu at fremsætte saadanne.

B. Christensen: Jeg tillader mig at foreslaae, at der nedsættes et Udvalg af 15 Medlemmer, de 8 valgte med 2 i hver Afde- ling og de 7 i Thinget.

Fenger: Jeg skal tillade mig at foreslaae et Udvalg, bestaaende af 9 Medlemmer, eet valgt i hver Afdeling og 5 i Thinget.

Rettelser i Kriegers Foredrag i Folkethings- tidenden Nr. 10.

2den Sp. L. 18 f. o. „opstille en Sætning“ — etc. ud- gaae og istedetfor sættes: „opstille den Sæt- ning, at Intet kan udiendes af en Lov, hvad der ikke bogstavelig er sagt i den“.

3die Sp. S. 147 L. 17 f. o. „aaenbart Noget, som aldeles ikke vedkommer os her“ — læs: „da er det aaenbar vigtigt, som vil sees af en Sammen- ligning af begge Valglovene, naar man ikke ind- skrænker sig blot til at læse den gamle Valglovs § 11.“ —